

til den fra dens tidligere Anskuelse afvigende Mening, at en progressiv Indkomstskat vilde drive Folk bort fra Kjøbenhavn, og hvorledes den kan troe, at en Indkomstskat, der forsøger Procentantallet med en lille Brøkddeel af 1 pCt., skulde være istand dertil. Dersom en Skatteforøgelse af $\frac{1}{4}$ pCt. bringer en Mand til at betale 25 eller 200 Rd. mere end ellers, hvor meget vilde da ikke en progressiv Indtægtskat forøge den Sum, som en saadan Mand skulde betale, og i hvormedget høiere Grad vilde den ikke drive ham bort fra Byen? Jeg troer derfor, at det med Nætte kan siges, at der ingen Continuitet er i, hvad Magistraten saaledes til forskjellige Tider har fremsat. — Det var disse Bemærkninger, jeg ønskede at gjøre med Hensyn til § 11. Jeg skal tilføie, at jeg agter til anden Behandling at stille Endringsforslag i den af mig anførte Retning, og jeg ubbeder mig det høie Things Velvilie derfor. — Jeg har endnu kun tilbage een enkelt Bemærkning angaaende et Punkt, som heller ikke er optaget i det foreliggende Lovudkast, nemlig det, der omhandles i § 6 i Loven af 19de Februar 1861. I Krigsskatloven er der nu foreslaaet en Bestemmelse med Hensyn til dem, som have deres Næring og Fortjeneste i en Commune uden at have Bopæl i samme, og jeg forstaaer ikke ret, hvorfor man ikke i dette Lovudkast har indført en lignende Bestemmelse for Kjøbenhavns Bødkommende. Jeg skal indrømme, at det kan være en vanskelig Sag, naar ikke det Samme skeer for alle Communer Bødkommende, idet man derved let kunde forfordele den enkelte Commune; men naar man indskrænker sig til de Communer, hvorom der egentlig her kan være Tale, nemlig Frederiksberg, Gjentofte og andre nærmest Kjøbenhavn liggende, saa vilde det dog, efter min Overbeviisning, ved en Samvirken imellem disse Communer, Kjøbenhavns Commune og Ministeriet, være let at komme til en Overenskomst, hvorved dette Forhold blev rettet, saaledes at Kjøbenhavn ikke blev gaaet saa nær, som Nogle formene har været Tilfældet. Naturligt vilde det være, at den Commune, der stjerer sig saa tæt ind til Kjøbenhavn, at den næsten naaer til Glaciet, nemlig Frederiksberg, blev indlemmet i Kjøbenhavns Commune; men jeg skal ikke indlade

mig videre paa dette tilbue Punkt. Jeg tænker ikke paa at stille Endringsforslag til § 6, men jeg har dog ikke kunnet undlade at gjøre opmærksom paa, at der her er et Punkt, hvor Regjeringen maa vægtele mellem de paagjældende Communer's Interesser. Der kunde maastee ogsaa blive Spørgsmaal om Communer, som ligge fjernere, men dog kun i ganske enkelte Tilfælde.

Abler: Jeg skal erklære, at jeg er enig i de fleste Punkter, som den ærede sidste Taler har omtalt. Navnlig finder jeg, at den Tid, der er hengaaet siden Loven af 19de Februar 1861 traadte i Kraft, har været tilstrækkelig til at indhøste Erfaring, og dernæst anseer jeg den gjældende Scala for urigtig, idet jeg maa være enig i, at 1200 Rd. aarlig ikke er en saadan Indtægt, at den ikke skulde fortjene Nedsættelse. Der var derimod et Punkt, som den ærede Taler berørte meget kort, og da dette Punkt for mig er meget væsentligere end de to andre Punkter, og jeg med Hensyn til dette vil stille Endringsforslag, skal jeg tilde mig at begrunde det nærmere. Dette Punkt angaaer de Personers Skattepligt, som ikke boe i Kjøbenhavn, men have Indtægter derfra. Jeg skal for det Første fremhæve, at Regjeringen i Motiverne til Lovudkastet har udtalt, at en af de Grunde, hvorfor den ikke kunde gaae ind paa en saadan Forandring, som af den ærede Taler antydet, var den, at det vilde være urimeligt, at Nogen af sin Indtægt skulde svare fuld Skat til to Communer. Da dette er Regjeringens Hovedgrund, forekommer det mig, at det vilde ligge meget nær at gaae samme Vej, som er fulgt i Krigsskatloven, at fastsætte Halvdelen af Indtægten til Skat i hver Commune, i Opholdscommunen, og den fremmede Commune, eller en Moderation i Skatten i den ene Commune i Forhold til den Skat, Bødkommende maa udrede i den anden Commune. Jeg skal tillade mig at fremhæve enkelte Exempler, som tydeligt vilde vise den Urimelighed, som i saa Henseende finder Sted. Der er flere meget betydelige Kjøbmænd her i Byen, som have store Indtægter her i Communen, og alligevel ikke give nogen Indkomstskat, fordi de boe paa Frederiksberg eller paa Strandveien.